TEISINGUMO TEISMO (trečioji kolegija) sprendimas

2012 m. vasario 2 d.*

„Apeliacinis skundas — Dempingas — Reglamentas (EB) Nr. 1472/2006 — Kinijos ir Vietnamo kilmės avalynės su odiniais batviršiais importas — Reglamentas (EB) Nr. 384/96 — 2 straipsnio 7 dalis 9 straipsnio 5 dalis ir 17 straipsnio 3 dalis — Rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančios įmonės statusas — Individualus režimas — Įmonių atranka“

Byloje C-249/10 P

dėl pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį 2010 m. gegužės 18 d. pateikto apeliacinio skundo,

Brosmann Footwear (HK) Ltd, įsteigta Kowloon (Kinija),

Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, įsteigta Zhongshan (Kinija),

Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, įsteigta Guangzhou (Kinija),

Risen Footwear (HK) Co. Ltd, įsteigta Kowloon,

atstovaujamos advokatų L. Ruessmann, A. Willems, S. De Knop,

apeliantės,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

Europos Sąjungos Tarybai, atstovaujamai J. P. Hix ir R. Szostak, padedamų advokato G. Berrisch ir baristerės N. Chesaites,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

Europos Komisijai, atstovaujama T. Scharf ir H. van Vliet,

Confédération européenne de l’industrie de la chaussure (CEC) (Europos avalynės pramonės konfederacijos),

į bylą pirmojoje instancijoje įstojusioms šalims,

TEISINGUMO TEISMAS (trečioji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas K. Lenaerts, teisėjai J. Malenvoský, R. Silva de Lapuerta, G. Arestis (pranešėjas) ir D. Šváby,

* Proceso kalba: anglų.

generalinis advokatas P. Mengozzi,

posėdžio sekretorė C. Strömholm, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2011 m. gegužės 25 d. posėdžiui,

susipažinęs su 2011 m. rugsėjo 6 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Apeliaciniu skundu *Brosmann Footwear (HK) Ltd* (toliau – *Brosmann*), *Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd*, *Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd* (toliau – *Lung Pao*) ir *Risen Footwear (HK) Co. Ltd* prašo Teisingumo Teismo panaikinti 2010 m. kovo 4 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Brosmann Footwear (HK) ir kt. prieš Tarybą* (T-401/06, Rink. p. II-671, toliau – skundžiamas sprendimas), kuriuo atmesti jų ieškiniai dėl 2006 m. spalio 5 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1472/2006, nustatančio galutinį antidempingo muitą ir laikinojo muito, nustatyto Kinijos Liaudies Respublikos ir Vietnamo kilmės tam tikros avalynės su batviršiais iš odos importui, galutinį surinkimą (OL L 275, p. 1, toliau – ginčijamas reglamentas), dalies panaikinimo.

Teisinis pagrindas

2 Nuostatos, pagal kurias Europos Sąjunga taiko antidempingo priemones, įtvirtintos 1995 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 384/96 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 56, 1996, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 10 t., p. 45), iš dalies pakeistame 2004 m. kovo 8 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 461/2004 (OL L 77, p. 12; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 10 t., p. 150; toliau – pagrindinis reglamentas).

3 Dėl rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančios įmonės statuso (toliau – RESVĮS) suteikimo pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies b ir c punktuose numatyta:

„7.

a) Importuojant prekes iš ne rinkos ekonomikos valstybių, normalioji vertė apskaičiuojama pagal trečiosios rinkos ekonomikos valstybės kainą arba apskaičiuotą vertę, arba pagal kainą, taikomą importuojant iš tokios trečiosios valstybės į kitas valstybes, įskaitant Bendriją, o jei tai neįmanoma – remiantis kuriuo nors kitu pagrįstu pagrindu, įskaitant už panašų gaminį Bendrijoje faktiškai sumokėtą arba mokėtiną kainą, kuri prireikus tinkamai pakoreguojama, kad būtų įskaičiuojamas pagrįstas pelnas.

Atitinkama trečioji rinkos ekonomikos valstybė parenkama pagrįstu būdu ir tinkamai atsižvelgiant į visą atrankos metu pateiktą patikimą informaciją. Be to, atsižvelgiama į terminus; tam tikrais atvejais pasirenkama trečioji rinkos ekonomikos valstybė, kuri dalyvauja tame pačiame tyrime.

Pradėjus tyrimą, tyrime dalyvaujančioms šalims iš karto pranešama apie pasirinktą trečiąją rinkos ekonomikos valstybę ir suteikiamas 10 dienų laikotarpis pastaboms pareikšti.

b) Atliekant su importu iš <...> Kinijos Liaudies Respublikos susijusius antidempingo tyrimus, normalioji vertė bus apskaičiuojama pagal šio straipsnio 1–6 dalis, jei remiantis vieno ar kelių gamintojų, kurių veikla turi būti tiriama, paduotais tinkamai pagrįstais skundais <...> įrodoma, kad minėtam gamintojui ar gamintojams dėl panašaus svarstomo gaminio gamybos ir pardavimo taikomos rinkos ekonomikos sąlygos. Kitais atvejais laikomasi a punkte išdėstytų taisyklių.

c) Pagal b punktą paduotas skundas turi būti išdėstomas raštu ir jame turi būti pateikta pakankamai įrodymų, jog gamintojas dirba rinkos ekonomikos sąlygomis, t. y.:

— įmonių sprendimai dėl kainų, išlaidų ir sąnaudų, įskaitant, pavyzdžiui, išlaidas žaliavoms, technologijoms ir darbo jėgai apmokėti, gamybai, pardavimams ir investicijoms, priimami pagal rinkoje vyraujančią pasiūlą ir paklausą bei valstybei per daug nesikišant į šią sritį, o pagrindinės gamybos sąnaudos iš esmės atitinka rinkos kainą,

— įmonės turi vieną aiškų svarbiausių apskaitos dokumentų, kurių nepriklausomas auditas buvo atliktas pagal tarptautinius apskaitos standartus ir kurie yra taikomi įvairiems tikslams, rinkinį,

— įmonių gamybos sąnaudoms ir finansinei būklei nedaro įtakos iš buvusios ne rinkos ekonomikos sistemos išlikę iškraipymai, pirmiausia tie, kurie susiję su turto nuvertėjimu, kitais nurašymais, barterine prekyba ir mokėjimu kompensuojant skolas,

— konkrečioms įmonėms taikomi bankroto ir nuosavybės įstatymai, kurie garantuoja įmonių veiklos teisinį tikrumą bei pastovumą,

ir

— valiutos keitimo kursas nustatomas pagal rinkos kursą.

Po specialių konsultacijų su Patariamuoju komitetu ir Bendrijos pramonei suteikus galimybę pareikšti pastabas, per tris mėnesius nuo tyrimo pradžios nustatoma, ar gamintojas atitinka minėtus kriterijus. Šis nustatytas statusas išlieka viso tyrimo metu.“

4 Pagrindinio reglamento 3 straipsnio „Žalos nustatymas“ 1, 2 ir 7 dalyse nurodyta:

„1. Pagal šį reglamentą sąvoka „žala“, jei nenurodyta kitaip, suprantama kaip materialinė žala Bendrijos pramonei, materialinės žalos grėsmė Bendrijos pramonei arba materialinės kliūtys tai pramonei kurtis ir yra aiškinama pagal šio straipsnio nuostatas.

2. Žala nustatoma, remiantis ją patvirtinančiais įrodymais ir objektyviai ištyrus: a) importo dempingo kaina kiekius ir poveikį panašių produktų kainoms Bendrijos rinkoje; ir b) tokio importo sąlygotą poveikį Bendrijos pramonei.

<...>

7. Taip pat turi būti nagrinėjami ir kiti, be importo dempingo kaina, žinomi veiksniai, kurie tuo pat metu daro neigiamą poveikį Bendrijos pramonei, siekiant, kad šių veiksnių padaryta žala nebūtų priskiriama importui dempingo kaina pagal šio straipsnio 6 dalį. Tokio pobūdžio veiksniai gali būti: ne dempingo kainomis parduodamo importo kiekiai ir kainos, paklausos sumažėjimas ar vartojimo tendencijų pokyčiai, prekybos apribojimai ir konkurencija tarp trečiosios valstybės ir Bendrijos gamintojų, technologijos pažanga, Bendrijos pramonės eksporto plėtra ir gamybos našumo augimas.“

5 Dėl antidempingo tyrimo inicijavimo sąlygų pagrindinio reglamento 5 straipsnio 2–4 dalyse numatyta:

„2. Pateikiant šio straipsnio 1 dalyje nurodytą skundą, būtina pateikti dempingo, žalos ir priežastinio ryšio tarp įtariamo importo dempingo kaina ir įtariamos žalos įrodymus. <...>

<...>

3. Komisija, norėdama nustatyti, ar pakanka įrodymų pradėti tyrimą, kruopščiai ištiria skunde pateiktų įrodymų teisingumą ir jų atitikimą reikalavimams.

4. Tyrimas pagal šio straipsnio 1 dalį pradedamas tik tuo atveju, jeigu išnagrinėjus, kokiu mastu panašaus produkto gamintojai Bendrijoje pritaria ar nepritaria pateiktam skundui, nustatoma, kad skundas yra paduotas Bendrijos pramonės vardu. Skundas laikomas paduotas Bendrijos pramonės vardu, jeigu jam pritaria tie Bendrijos gamintojai, kurių bendra gamybos apimtis sudaro daugiau nei 50 % visų skundui pritariančių ar nepritariančių Bendrijos gamintojų, gaminančių panašų produktą, gamybos apimties. Tačiau tyrimas nepradedamas, jei skundui aiškiai pritariančių Bendrijos gamintojų gamybos apimtis sudaro mažiau nei 25 % visų Bendrijos gamintojų, gaminančių panašų produktą, gamybos apimties.“

6 Pagal pagrindinio reglamento 9 straipsnio 5 ir 6 dalis:

„5. Kiekvienu atveju atitinkamo dydžio antidempingo muitas turi būti įvedamas, nediskriminaciniu pagrindu produktui, importuojamam dempingo kaina iš visų šaltinių ir darančiam žalos, išskyrus jo importą iš tų šaltinių, kurių įsipareigojimai buvo priimti pagal šio Reglamento nuostatas. Reglamente įvedančiame muitą turi būti tiksliai apibrėžtas muitas kiekvienam tiekėjui arba, jeigu tai nepraktiška, ir paprastai, kai taikytinas 2 straipsnio 7 dalies a punktas, – suinteresuotai tiekiančiajai šaliai.

Tačiau tais atvejais, kai yra taikytinas 2 straipsnio 7 dalies a punktas, individualus muitas gali būti nustatytas eksportuotojams, kurie, remdamiesi tinkamai pagrįstais reikalavimais, gali įrodyti, kad:

a) jei įmonės yra visiškai ar dalinai užsienio kapitalo įmonės ar bendros įmonės, eksportuotojai gali nevaržomai grąžinti kapitalą bei pelną į savo šalį;

b) eksporto kainos ir kiekiai, pardavimo sąlygos ir terminai yra nustatomi laisvai;

c) akcijų dauguma priklauso privatiems asmenims. Direktorių valdyboje esantys ar svarbias vadovaujančias pareigas užimantys valstybės pareigūnai sudaro mažumą, arba įrodyti, kad įmonė vis dėlto yra pakankamai nepriklausoma nuo valstybės kišimosi;

d) valiutų keitimo kurso perskaičiavimai yra atliekami pagal rinkoje nusistovėjusį valiutos kursą; ir

e) valstybės kišimasis nėra toks, kad leistų išvengti nustatytų priemonių, jei atskiriems eksportuotojams nustatyti skirtingi muitų tarifai.

6. Jeigu pagal 17 straipsnį Komisija apribojo savo tyrimą, bet kuris antidempingo muitas importui, taikomas eksportuotojų ir gamintojų, pranešusių apie save pagal 17 straipsnį, bet netirtų, turi neviršyti dempingo skirtumų, nustatytų pagal tyrimui atrinktas valstybes [įmones], svertinio vidurkio <...> Individualaus dydžio muitai taikomi importui iš bet kurio eksportuotojo ar gamintojo, kuriam pagal 17 straipsnio nuostatas suteiktas individualus režimas.“

7 Dėl įmonių atrankos technikos pagrindinio reglamento 17 straipsnio 1 ir 3 dalyse nustatyta:

„1. Tais atvejais, kai skundo pateikėjų, eksportuotojų, importuotojų, produkto tipų ar sandorių yra labai daug, tyrimo mastas gali būti apribotas: arba tyrimui atrenkant tiktai pagrįstai nustatytą šalių, produktų ar sandorių pavyzdžių skaičių, kurie pagal atrankos metu turimą informaciją yra statistiškai tinkami, arba tiriant didžiausią tipišką produkcijos, pardavimo ar eksporto kiekį, kurį galima pagrįstai ištirti per turimą laiką.

<...>

3. Tais atvejais, kai tyrimo mastas yra ribojamas pagal šį straipsnį, individualus dempingo skirtumas vis dėlto nustatomas kiekvienam iš pradžių neatrinktam eksportuotojui ar importuotojui, kuris pateikia reikalingą informaciją per šiame reglamente nurodytą laiką, išskyrus atvejį, kai eksportuotojų ar importuotojų yra tiek daug, kad individualūs nagrinėjimai pernelyg apsunkintų tyrimą ir trukdytų užbaigti jį laiku.“

8 Pagal pagrindinio reglamento 18 straipsnio 3 ir 4 dalis:

„3. Jeigu suinteresuotos šalies pateiktoje informacijoje yra tam tikrų netikslumų, bet juos galima patikrinti ir dėl to nesusidaro didelių sunkumų panaudoti informaciją pagrįstoms ir tikslioms išvadoms, taip pat jeigu tokia informacija buvo pateikta laiku, o suinteresuotoji šalis visais įmanomais būdais stengėsi pateikti tinkamą informaciją, pateiktoji informacija neatmetama.

4. Jeigu įrodymai ar informacija nepriimami, juos pateikusiai šaliai nedelsiant pranešamos priežastys ir sudaromos sąlygos per nurodytą laiką pateikti tolesnius paaiškinimus. Jei šie paaiškinimai laikomi nepakankamais, tokių įrodymų ar informacijos atmetimo priežastys turi būti nurodomos spausdinant išvadas.“

Ginčo aplinkybės

9 Ginčo aplinkybes Bendrasis Teismas išdėstė ginčijamo sprendimo 10–42 punktuose, kur nurodė:

„10 Ieškovės <...> yra Kinijoje įsteigtos avalynę gaminančios ir eksportuojančios bendrovės.

11 Tam tikrų Kombinuotosios nomenklatūros klasių Kinijos kilmės avalynės importui iki 2005 m. sausio 1 d. buvo taikoma kiekybinių kvotų sistema.

12 2005 m. gegužės 30 d. gavusi Europos avalynės pramonės konfederacijos (CEC) skundą, Europos Bendrijų Komisija pradėjo antidempingo procedūrą dėl tam tikros Kinijos ir Vietnamo kilmės avalynės su odiniais batviršiais importo. Pranešimas apie šios procedūros inicijavimą buvo paskelbtas 2005 m. liepos 7 d. *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* (OL C 153, p. 7, toliau – pranešimas apie procedūros inicijavimą).

13 Atsižvelgiant į didelį susijusių šalių skaičių, pranešimo apie procedūros inicijavimą 5.1 punkte buvo numatyta remtis pavyzdžių atrinkimo technika pagal pagrindinio reglamento 17 straipsnį.

14 Ieškovės susisiekė su Komisija ir 2005 m. liepos 25 d. ir 26 d. jai pateikė informacijos, kurios, remiantis pranešimo apie procedūros inicijavimą 5.1 punkto a papunkčio i dalimi ir e papunkčiu, reikia norint būti šios institucijos pagal pagrindinio reglamento 17 straipsnį atrinktam eksportuojančiam gamintojui ir kad būtų suteiktas rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančios įmonės statusas (toliau – RESVĮS) arba taikomas individualus režimas (toliau – IR).

15 2006 m. kovo 23 d. Komisija priėmė Reglamentą (EB) Nr. 553/2006, nustatantį laikinąjį antidempingo muitą Kinijos Liaudies Respublikos ir Vietnamo kilmės tam tikros avalynės su batviršiais iš odos importui (OL L 98, 2006, p. 3, toliau – laikinasis reglamentas).

16 Pagal laikinojo reglamento 9 konstatuojamąją dalį tyrimas dėl dempingo ir žalos vyko nuo 2004 m. balandžio 1 d. iki 2005 m. kovo 31 d. (toliau – tiriamasis laikotarpis). Su žalos įvertinimu susijusios tendencijos buvo nagrinėjamos nuo 2001 m. sausio 1 d. iki 2001 m. kovo 31 d. (toliau – svarstomasis laikotarpis).

17 Kadangi Kinijos ir Vietnamo eksportuojantiems gamintojams, kuriems negalima suteikti RESVĮS, reikia nustatyti normaliąją vertę, trijų Brazilijos bendrovių patalpose pagal analogiškos šalies, šiuo atveju Brazilijos Federacinės Respublikos, pateiktus duomenis buvo atliktas patikrinimas normaliajai vertei nustatyti (laikinojo reglamento 8 konstatuojamoji dalis).

18 Iš laikinojo reglamento 10, 11, 40 ir 41 konstatuojamųjų dalių matyti, kad nagrinėjami produktai iš esmės yra sandalai, auliniai batai, sportinė avalynė ir batai bei bateliai su odiniais arba kompozicinės odos batviršiais. Be to, iš laikinojo reglamento 12–31 konstatuojamųjų dalių matyti, kad Komisija į nagrinėjamų produktų apibrėžimą neįtraukė specialios technologijos sportinės avalynės (*Special Technology Athletic Footwear*, toliau – STAF), tačiau įtraukė vaikišką avalynę. Pagal laikinojo reglamento 38 konstatuojamąją dalį visos avalynės su odiniais batviršiais, nors ji apima įvairius stilius ir rūšis, pagrindinės savybės, panaudojimas ir vartotojų suvokimas iš esmės yra tie patys. Remiantis to paties reglamento 39 konstatuojamąja dalimi minėti įvairūs stiliai ir rūšys tiesiogiai konkuruoja ir jas dažnai galima sukeisti.

19 Todėl laikinojo reglamento 52 konstatuojamojoje dalyje Komisija nusprendė, kad visų rūšių avalynė su odiniais arba kompozicinės odos batviršiais, gaminama ir parduodama tiriamosiose šalyse ir Brazilijoje, bei Bendrijos pramonės įmonių gaminama ir parduodama Bendrijos rinkoje, yra panaši į eksportuojamąją į Bendriją iš tiriamųjų šalių.

20 Apskaičiuodama dempingą Komisija rėmėsi pavyzdžių atrankos technika. Pagal laikinojo reglamento 55 konstatuojamąją dalį iš visų Kinijos eksportuojančių gamintojų, kurie pareiškė norą dalyvauti atrankoje, 154 eksportavo į Bendriją tiriamuoju laikotarpiu. Pagal tą pačią konstatuojamąją dalį šios bendrovės iš pradžių buvo laikomos bendradarbiaujančiomis, į kurias buvo atsižvelgta atliekant atranką.

21 Iš laikinojo reglamento 57 konstatuojamosios dalies matyti, kad galiausiai Komisija atrinko trylika Kinijos eksportuojančių gamintojų, atstovaujančių daugiau nei 20 % Kinijos eksporto į Bendriją apimties. Pagal to paties reglamento 59 konstatuojamąją dalį atrenkant minėtas bendroves buvo taikomi šie kriterijai: eksportuojančio gamintojo bendrovės dydis, atsižvelgiant į eksporto į Bendriją pardavimą, ir eksportuojančio gamintojo bendrovės dydis, atsižvelgiant į vidaus pardavimą. Dėl pastarojo kriterijaus Komisija laikinojo reglamento 60 konstatuojamojoje dalyje nurodė, kad su vidaus pardavimu susiję duomenys padidina pavyzdžių reprezentatyvumą, pateikdami informacijos apie su atitinkamo produkto gamyba susijusias kainas ir išlaidas vietos rinkose. Pagal laikinojo reglamento 61 konstatuojamąją dalį atrinktų Kinijos bendrovių eksportas sudarė 25 % bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų eksporto į Bendriją kiekio, o vidaus pardavimas – 42 % bendradarbiaujančių gamintojų vidaus pardavimo. Pagal tą pačią konstatuojamąją dalį STAF neįtraukimas nepadarė didelės įtakos pavyzdžių reprezentatyvumui.

22 Pagal laikinojo reglamento 62 konstatuojamąją dalį bendradarbiaujantys eksportuojantys gamintojai, kurie nepateko į galutinę atranką, buvo informuoti apie tai, kad bet kuris jų eksportui taikomas antidempingo muitas bus skaičiuojamas pagal pagrindinio reglamento 9 straipsnio 6 dalies nuostatas. Dėl šių eksportuojančių gamintojų pateiktų prašymų apskaičiuoti individualaus dempingo skirtumą pagal pagrindinio reglamento 9 straipsnio 6 dalį ir 17 reglamento 3 dalį Komisija laikinojo reglamento 64 konstatuojamojoje dalyje nusprendė, kad individualus prašymų

nagrinėjimas pernelyg apsunkintų tyrimą ir trukdytų jį baigti laiku. Tokiomis aplinkybėmis šių gamintojų dempingo skirtumas buvo apskaičiuotas nustatant tyrimui atrinktų bendrovių dempingo skirtumų svertinį vidurkį (laikinojo reglamento 135 ir 143 konstatuojamosios dalys).

23 Viena iš trylikos iš pradžių atrinktų bendrovių neatsakė į jai pateiktą antidempingo klausimyną (laikinojo reglamento 63 konstatuojamoji dalis).

24 Dėl Bendrijos pramonės apibrėžimo Komisija laikinojo reglamento 150 konstatuojamojoje dalyje nurodė, kad skundo pateikėjų produkcija sudarė 42 % visos Bendrijos nagrinėjamo produkto gamybos. Pagal laikinojo reglamento 65 ir 151 konstatuojamąsias dalis Komisija, atsižvelgdama į gamybos apimtį ir geografinę padėtį, atrinko 10 Bendrijos gamintojų. Dešimt atrinktų gamintojų sudaro apie 10 % skundą pateikusių Bendrijos gamintojų gamybos. Buvo manoma, kad 814 skundą pateikusių Bendrijos gamintojų, t. y. atrinkti ir neatrinkti Bendrijos gamintojai, turėtų sudaryti „Bendrijos pramonę“, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 5 straipsnio 4 dalyje (laikinojo reglamento 152 konstatuojamoji dalis).

25 Dėl atrinktų Bendrijos gamintojų tapatybės Komisija nurodė, kad kai kurie iš jų Bendrijoje turėjo klientų, kurie taip pat gauna prekes iš Kinijos ir Vietnamo, šitaip gaudami tiesioginę tokio importo naudą. Todėl minėti gamintojai yra „pažeidžiami“, nes kai kurie jų klientai gali būti nepatenkinti teikiamu arba remiamu skundu dėl tariamai žalingo dempingo. Šie gamintojai manė, kad gali sulaukti atsakomųjų kai kurių klientų veiksmų, įskaitant ir galimą verslo santykių nutraukimą. Todėl Komisija patenkino prašymą laikytis konfidencialumo ir neatskleisti atrinktų bendrovių pavadinimų (laikinojo reglamento 8 konstatuojamoji dalis).

26 Dėl laikinų antidempingo priemonių dydžio, kad būtų panaikinta žala, Komisija laikinojo reglamento 284 konstatuojamojoje dalyje nurodė, kad 2 % apyvartos pelno maržą Bendrijos pramonė galėtų gauti, jeigu nebūtų žalingo dempingo. Pagal tą pačią konstatuojamąją dalį šis dydis atitinka didžiausią pelno lygį, kurį Bendrijos pramonė pasiekė nagrinėjamu laikotarpiu, tiksliau – 2002 m., kai tiriamųjų šalių užimama rinkos dalis buvo pakankamai nedidelė, palyginti su tiriamojo laikotarpio lygiu.

27 2006 m. balandžio 7 d. laišku pagal pagrindinio reglamento 14 straipsnio 2 dalį Komisija perdavė ieškovėms laikinojo reglamento nuorašą, o pagal pagrindinio reglamento 20 straipsnio 1 dalį – dokumentą, kuriame išdėstyti pagrindiniai faktai ir motyvai, kurių pagrindu buvo nustatyti laikinieji antidempingo muitai (toliau – tarpinės informacijos dokumentas). Komisija nurodė ieškovėms iki 2006 m. gegužės 8 d. perduoti jai galimas pastabas dėl šių dokumentų.

28 2006 m. gegužės 8 d. laiškais dvi ieškovės *Brosmann* ir *Lung Pao* pateikė Komisijai savo komentarus dėl laikinojo reglamento ir dėl tarpinės informacijos dokumento.

29 2006 m. birželio 2 d. Komisijos patalpose įvyko susitikimas tarp *Lung Pao* ir Komisijos.

30 2006 m. liepos 8 d. faksu pagal pagrindinio reglamento 20 straipsnio 2–4 dalis Komisija perdavė ieškovėms galutinės informacijos dokumentą, apimantį pagrindinius faktus ir motyvus, kurių pagrindu rekomenduojama nustatyti galutinius antidempingo muitus. Komisija pasiūlė ieškovėms iki 2006 m. liepos 17 d. perduoti savo komentarus dėl galutinės informacijos dokumento.

31 2006 m. liepos 28 d. laiški Komisija perdavė ieškovėms papildomą galutinės informacijos dokumentą.

32 2006 m. liepos 17 d. ir rugpjūčio 2 d. laiškais trys ieškovės *Brosmann, Seasonable Footwear (Zhongshan)* [*Ltd*], *Lung Pao* ir *Novi Footwear (Far East) Pte Ltd* pateikė Komisijai savo komentarus dėl galutinės informacijos dokumento ir papildomo galutinės informacijos dokumento. 2006 m. rugpjūčio 7 d. laišku kita ieškovė *Risen Footwear (HK) Co*. [*Ltd*] pateikė Komisijai savo komentarus dėl papildomo galutinės informacijos dokumento.

33 2006 m. spalio 5 d. Taryba priėmė [ginčijamą reglamentą]. [Šiuo] reglamentu Taryba nustatė galutinį antidempingo muitą Kinijos kilmės tam tikros avalynės su odiniais arba kompozicinės odos batviršiais, išskyrus sportinę avalynę, STAF, šlepetes ir kitą kambarinę avalynę bei avalynę su apsauginėmis nosimis, kuri klasifikuojama įvairiais Kombinuotosios nomenklatūros kodais, importui (ginčijamo reglamento 1 straipsnis). Galutinio antidempingo muito tarifas, taikomas produktų grynajai franko prie Bendrijos sienos kainai prieš atliekant muitinės formalumus, ieškovių gaminamai avalynei buvo 16,5 %. Pagal 3 straipsnį ginčijamas reglamentas galioja 2 metus.

34 Dėl atitinkamo produkto Taryba patvirtino Komisijos vertinimus (žr. šio sprendimo 18 punktą), pagal kuriuos STAF neturi būti įtraukti į minėto produkto apibrėžimą, tačiau į šį apibrėžimą turi būti įtraukta vaikiška avalynė (ginčijamo reglamento 19 ir 25 konstatuojamosios dalys). Vis dėlto Taryba atmetė prašymus į atitinkamo produkto apibrėžimą neįtraukti šešių avalynės rūšių, susijusių su patentuotos technologijos avalyne. Dėl šios avalynės kategorijos Taryba nurodė, kad pati patentuota technologija smarkiai nekeičia įprasto naudojimo avalynės savybių. Todėl ši avalynė ir toliau konkuruoja su EB gaminamu nagrinėjamu produktu (ginčijamo reglamento 37 konstatuojamoji dalis).

35 Dėl atrinktų Kinijos gamintojų reprezentatyvumo Taryba ginčijamo reglamento 44 konstatuojamojoje dalyje pabrėžė, kad atrinktų bendrovių eksporto kiekis sudarė daugiau nei 12 % Kinijos bendradarbiaujančių gamintojų nagrinėjamo produkto eksporto kiekio į Bendriją. Kadangi pagrindinio reglamento 17 straipsnyje nenumatyta riba, susijusi su reprezentatyvumu, atrinktos bendrovės yra reprezentatyvios šios nuostatos prasme.

36 Taryba ginčijamo reglamento 46 konstatuojamojoje dalyje taip pat nurodė, kad taikomu metodu buvo siekiama užtikrinti kuo didesnį atrinktų bendrovių reprezentatyvumą ir į didžiausią reprezentatyvų eksporto kiekį, kurį pagrįstai būtų galima išnagrinėti per turimą laikotarpį, įtraukti bendrovių reprezentatyvų pardavimą vidaus rinkose.

37 Kalbant apie atrinktus Bendrijos gamintojus, Taryba ginčijamo reglamento 53–59 konstatuojamosiose dalyse atmetė visus kaltinimus dėl jų reprezentatyvumo trūkumo, patvirtindama Komisijos laikinajame reglamente pateiktą vertinimą (žr. šio sprendimo 24 punktą).

38 Klausimams, susijusiems su tam tikrų bendrovių pateiktais prašymais suteikti RESVĮS, dėl kurių Komisija nepriėmė sprendimo, Taryba skyrė ginčijamo reglamento 60–65 konstatuojamąsias dalis.

39 Pagal šias konstatuojamąsias dalis tai, kad Komisija individualiai neatsakė į kiekvieną jai pateiktą prašymą šiuo klausimu, nėra pagrindinio reglamento pažeidimas. Atvirkščiai, tai atitinka jo 17 straipsnį. Šiame straipsnyje numatytas pavyzdžių atrinkimo metodas taikomas ir tuo atveju, kai didelis skaičius atitinkamų bendrovių prašo joms suteikti RESVĮS arba IR. Nagrinėjamu atveju atitinkamų bendrovių pateiktų prašymų skaičius buvo toks didelis, kad administraciniu požiūriu nebuvo kito pasirinkimo, tik nagrinėti tuos, kuriuos pateikė atrinktos bendrovės, kad būtų patenkinti reikalavimai, susiję su kuo labiau individualizuotu bylos medžiagos tyrimu, laikantis privalomų terminų. Tai lėmė svertinio vidurkio, apskaičiuoto atrinktoms įmonėms, taikymą visoms neatrinktoms įmonėms. Todėl per administracinę procedūrą pateikti kaltinimai, kad dempingo apskaičiavimas nebuvo reprezentatyvus, turėtų būti atmesti.

40 Šios išvados taikytinos ir prašymams suteikti IR.

41 Dėl Bendrijos pramonės apibrėžimo Taryba ginčijamo reglamento 157 konstatuojamojoje dalyje pabrėžė, kad nė vienas iš skundą pateikusių gamintojų neatsisakė bendradarbiauti tyrime. Išsamūs klausimynai dėl žalos buvo siunčiami tik atrinktiems skundą pateikusiems Bendrijos gamintojams, kaip tai išplaukia iš pačios atrankos pobūdžio (ginčijamo reglamento 158 konstatuojamoji dalis).

42 Dėl galutinių antidempingo priemonių dydžio, kad būtų panaikinta žala, Taryba ginčijamo reglamento 292 konstatuojamojoje dalyje daro nuorodą į Bendrijos pramonės po laikinų muitų nustatymo pateiktus įrodymus, kurie patvirtina, kad laikinajame reglamente nustatyta 2 % pelno marža (žr. šio sprendimo 26 punktą) turi būti peržiūrėta. Tuo remdamasi Taryba šią pelno maržą padidino iki 6 % Bendrijos pramonės apyvartos pažymėdama, kad avalynės, kuri nebuvo importuojama žalingomis dempingo kainomis, atveju ji pasiekė tokią pelno maržą.“

Procesas pirmąja instancija bylą išnagrinėjusiame teisme ir skundžiamas sprendimas

10 2006 m. gruodžio 28 d. apeliantės pateikė ieškinį dėl ginčijamo reglamento panaikinimo Pirmosios instancijos teismo (dabar – Bendrasis Teismas) kanceliarijai. 2007 m. kovo 26 d. kanceliarijai pateiktu dokumentu Komisija paprašė leisti įstoti į bylą palaikyti Tarybos reikalavimus. 2007 m. balandžio 5 d. kanceliarijai pateiktu dokumentu CEC taip pat paprašė leisti įstoti į bylą palaikyti Tarybos reikalavimus. 2007 m. rugpjūčio 2 d. Nutartimi Pirmosios instancijos teismo antrosios kolegijos pirmininkas patenkino Komisijos ir CEC prašymus leisti įstoti į bylą.

11 Grįsdamos savo ieškinį apeliantės nurodė aštuonis pagrindus, susijusius atitinkamai su:

— pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies b punkto ir 9 straipsnio 5 dalies pažeidimu bei vienodo požiūrio ir teisėtų lūkesčių apsaugos principų pažeidimu,

— pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto ir 18 straipsnio bei teisės į gynybą pažeidimu,

— akivaizdžia vertinimo klaida ir pagrindinio reglamento 5 straipsnio 4 dalies pažeidimu,

— akivaizdžia vertinimo klaida ir pagrindinio reglamento 1 straipsnio 4 dalies bei 2 ir 3 straipsnių pažeidimu,

— akivaizdžia vertinimo klaida ir pagrindinio reglamento 17 straipsnio bei EB 253 straipsnio pažeidimu,

— akivaizdžia vertinimo klaida ir pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 dalies bei EB 253 straipsnio pažeidimu,

— akivaizdžia vertinimo klaida ir pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 dalies pažeidimu,

— akivaizdžia vertinimo klaida ir pagrindinio reglamento 9 straipsnio 4 dalies pažeidimu.

12 Atmetęs du pirmuosius ieškinio pagrindus Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 77 ir 78 punktuose nurodė, kad taikant pavyzdžių atrankos metodiką pagrindinis reglamentas nesuteikia neatrinktiems ūkio subjektams besąlyginės teisės į individualaus dempingo skirtumo apskaičiavimą. Jo nuomone, tokio prašymo priėmimas iš esmės priklauso nuo Komisijos sprendimo, susijusio su pagrindinio reglamento 17 straipsnio 3 dalies taikymu. Teismas manė: kadangi pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies b punktą RESVĮS suteikimas ar IR taikymas svarbus tik nustatant normaliosios vertės apskaičiavimo metodą, taikytiną skaičiuojant individualų dempingo skirtumą, Komisija neprivalo nagrinėti neatrinktų ūkio subjektų prašymų suteikti RESVĮS/IR, jei taikydama pagrindinio reglamento 17 straipsnio 3 dalį nusprendė, kad tokių skirtumų apskaičiavimas pernelyg apsunkintų tyrimą ir trukdytų jį baigti laiku. Skundžiamo sprendimo 92 punkte teismas remdamasis

tuo padarė išvadą, kad Komisija nepadarė teisės klaidos, kai nenagrinėjo apeliančių prašymų suteikti RESVĮS/IR, todėl pastarosios nepagrįstai remiasi pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkte nustatyto trijų mėnesių termino praleidimu, nes šis terminas skirtas tiems atvejams, kai Komisija privalo nagrinėti minėtus prašymus.

13 Trečiąjį ieškinio pagrindą teismas nusprendė atmesti ir skundžiamo sprendimo 112 punkte nurodė, jog Bendrijos gamintojų pareiškimo, kad jie remia skundą, pakako nustatyti pritarimą skundui pagal pagrindinio reglamento 5 straipsnio 4 dalį. Be to, skundžiamo sprendimo 114 ir 118 punktuose Bendrasis Teismas nusprendė, kad niekas netrukdo Komisijai atliekant tyrimą atsižvelgti į įrodymus, surinktus iki šio tyrimo pradžios, ir kad ginčijamas reglamentas priimtas nepasibaigus pagrindiniame reglamente numatytam penkiolikos mėnesių terminui.

14 Ketvirtąjį pagrindą, susijusį su akivaizdžia vertinimo klaida ir pagrindinio reglamento 1 straipsnio 4 dalies bei 2 ir 3 straipsnių pažeidimu, Bendrasis Teismas atmetė, nes institucijos tiek laikinajame, tiek ginčijamame reglamentuose tinkamai apibrėžė nagrinėjamą produktą. Skundžiamo sprendimo 156 punkte Bendrasis Teismas taip pat atmetė penktąjį apeliančių ieškinio pagrindą, kuriuo jos iš esmės ginčijo pagal pagrindinio reglamento 17 straipsnį atrinktų Kinijos eksportuojančių gamintojų reprezentatyvumą ir ginčijamo reglamento motyvavimą šiuo klausimu.

15 Dėl šeštojo ieškinio pagrindo Bendrasis Teismas, be kita ko, skundžiamo sprendimo 164 punkte nusprendė, kad Komisija turėjo informacijos, būtinos Bendrijos gamintojų atrankai pagal, jos nuomone, tinkamiausius kriterijus. Kadangi apeliantės neginčijo šių kriterijų tinkamumo, teismas nusprendė, kad jų argumentai dėl atrankos šiuo atveju turi būti atmesti. Jis skundžiamo sprendimo 173 punkte taip pat nusprendė, kad apeliančių tvirtinimai dėl dviejų Italijos bendrovių pateiktų tariamai klaidingų duomenų gali būti pripažinti reikšmingais, tik jei šie duomenys gali paneigti veiksnius, į kuriuos Taryba atsižvelgė nustatydama žalą.

16 Dėl septintojo ieškinio pagrindo, susijusio su akivaizdžia blogų Bendrijos pramonės eksporto rezultatų vertinimo klaida, Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 192 punkte nusprendė, kad ginčijamo reglamento 224 konstatuojamojoje dalyje Taryba teisingai konstatavo, jog didžioji dalis Bendrijos produkcijos buvo skirta Bendrijos rinkai, todėl eksporto rezultatai negalėjo padaryti didelės žalos Bendrijos pramonei. Skundžiamo sprendimo 196 punkte Bendrasis Teismas taip pat konstatavo, kad importo iš kitų trečiųjų šalių poveikis negali paneigti priežastinio ryšio tarp importo dempingo kaina ir žalos Bendrijos pramonei. Be to, kaip skundžiamo sprendimo 199 punkte nurodė Bendrasis Teismas, kai institucijos konstatuoja, jog produkto, kuriam iki tam tikro momento taikomi kiekybiniai apribojimai, importas, nelikus šių apribojimų, padidėja, jos gali atsižvelgti į šį padidėjimą, kai vertina Bendrijos pramonės patirtą žalą. Skundžiamo sprendimo 200 punkte remiantis tuo daroma išvada, kad institucijos atsižvelgė į įvairius veiksnius, susijusius su žala ir priežastiniu ryšiu, apimančius ne tik paskutinį tiriamojo laikotarpio trimestrą, bet ir visą svarstomąjį laikotarpį.

17 Galiausiai Bendrasis Teismas atmetė apeliančių nurodytą aštuntąjį ieškinio pagrindą, pagal kurį ginčijamame reglamente pateiktas Tarybos atliktas galutinių antidempingo priemonių lygio, leidžiančio panaikinti žalą, vertinimas yra akivaizdžiai klaidingas, ir skundžiamo sprendimo 208 punkte nusprendė, kad Taryba, remdamasi Bendrijos pramonės pelno marža, gauta už per tyrimą netirtą avalynę, nepadarė akivaizdžios vertinimo klaidos, nes minėta avalynė yra pakankamai artima nagrinėjamam produktui.

Šalių reikalavimai

18 Apeliaciniame skunde apeliantės Teisingumo Teismo prašo:

— panaikinti skundžiamą sprendimą tiek, kiek Bendrasis Teismas nepanaikino ginčijamo sprendimo ir nurodė joms sumokėti bylinėjimosi išlaidas,

— panaikinti ginčijamą reglamentą ir

— priteisti iš Tarybos bylinėjimosi apeliacinėje ir pirmojoje instancijose išlaidas.

19 Taryba Teisingumo Teismo prašo:

— atmesti apeliacinį skundą

— arba grąžinti bylą Bendrajam Teismui nagrinėti iš naujo,

— arba atmesti ieškinį ir bet kuriuo atveju priteisti iš apeliančių bylinėjimosi apeliaciniame procese išlaidas.

20 Komisija prašo atmesti apeliacinį skundą ir priteisti iš apeliančių jos patirtas bylinėjimosi išlaidas.

Dėl apeliacinio skundo

21 Grįsdamos savo apeliacinį skundą apeliantės nurodo devynis pagrindus, susijusius su, pirma, teisės klaida taikant pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalį ir 9 straipsnio 5 dalį, antra, teisės klaida taikant pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punktą ir nepakankamu trijų mėnesių termino, pritaikytu atrinktų Kinijos gamintojų prašymams suteikti RESVĮS/IR, motyvavimu, trečia, teisės klaida taikant šį 2 straipsnio 7 dalies c punktą to paties trijų mėnesių termino apeliančių prašymams suteikti RESVĮS/IR, ketvirta, įrodymų iškraipymu, nemotyvavimo ir teisės klaida taikant to paties reglamento 3 straipsnio 2, 5 ir 6 dalis, 4 straipsnio 1 dalį ir 5 straipsnio 4 dalį ir, penkta, teisės klaida taikant minėto reglamento 6 straipsnio 1 dalį. Keturi likę apeliacinio skundo pagrindai susiję su Bendrojo Teismo išvadomis dėl žalos Bendrijos gamintojams, kuriais nurodoma, pirma, teisės klaida taikant pagrindinio reglamento 3 straipsnį ir įrodymų iškraipymas, antra, teisės klaida, susijusi su tyrimą atliekančios valdžios institucijos pareiga rūpestingai ir nešališkai išnagrinėti visus reikšmingus įrodymus, trečia, EB 253 straipsnio pažeidimas ir, ketvirta, teisės klaida taikant pagrindinio reglamento 3 straipsnio 7 dalį.

Dėl apeliacinio skundo pagrindų, susijusių su teisės klaida taikant pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalį ir 9 straipsnio 5 dalį

22 Reikia kartu nagrinėti tris pirmus apeliacinio skundo pagrindus, nes jie visi susiję su ginčijamame reglamente tariamai padarytomis teisės klaidomis vertinant apeliančių prašymus suteikti RESVĮS/IR.

Šalių argumentai

23 Pirmajame apeliacinio skundo pagrinde apeliantės tvirtina, kad nusprendęs, jog institucijos neprivalėjo nagrinėti apeliančių prašymų suteikti RESVĮS/IR ir į juos kaip nors atsižvelgti, teismas padarė su pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto ir 9 straipsnio 5 dalies taikymu susijusią teisės klaidą. Apeliantės mano, kad jei eksportuojantys Kinijos gamintojai galėjo įrodyti atitinkantys minėtose nuostatose nustatytas sąlygas, jie turėjo būti vertinami kaip įsteigti kitoje valstybėje nei ta, kurioje įsteigti šių sąlygų neatitinkantys gamintojai ir kurioje neveikia rinkos ekonomika. Minėtas nuostatas buvo galima taikyti tik individualiai, nes jomis reikalaujama individuliai apibūdinti kiekvienos bendrovės veiklos ekonomines sąlygas. Apeliantės konstatuoja, kad teismas padarė teisės klaidą, kai jų prašymą suteikti RESVĮS/IR pripažino prašymu apskaičiuoti individualų dempingo skirtumą, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 17 straipsnį. Bet kuriuo atveju jos prašė pripažinti, kad veikia „Kinijoje, pripažįstančioje rinkos ekonomiką“, todėl joms turi būti taikomas atitinkamomis sąlygomis

veikiančių gamintojų svertinis vidurkis. Be to, apeliantės mano, kad teismas padarė teisės klaidą, kai nusprendė, kad institucijoms leidžiama nenagrinėti RESVĮS ar IR prašymų remiantis motyvu, jog šių prašymų yra tiek daug, kad ėmusis juos nagrinėti būtų neįmanoma laiku užbaigti tyrimo.

24 Dėl antrojo pagrindo apeliantės tvirtina, kad teismas padarė teisės klaidą, nes nenagrinėjo jų tvirtinimo, jog institucijos pažeidė pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punktą, nes per tris mėnesius nuo tyrimo pradžios nepriėmė jokio sprendimo dėl atrinktų Kinijos gamintojų prašymų suteikti RESVĮS/IR. Šiuo klausimu nepateikęs jokių motyvų teismas pažeidė pareigą motyvuoti.

25 Nurodydamos trečiąjį pagrindą apeliantės tvirtina, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai nusprendė, jog savo prašymuose suteikti RESVĮS apeliantės negalėjo remtis pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punktu, nes trijų mėnesių terminas „yra susijęs su atvejais, kada Komisija privalo nagrinėti“ prašymus suteikti RESVĮS/IR.

26 Taryba mano, kad pirmasis apeliacinio skundo pagrindas yra ieškinio pagrindo, kurį pirmojoje instancijoje atmetė Bendrasis Teismas, pakartojimas. Ji tvirtina, kad akivaizdu, jog neatrinktiems gamintojams, kurių prašymai suteikti RESVĮS nebuvo patenkinti pagal pagrindinio reglamento 17 straipsnio 3 dalį, negali būti taikomas individualus dempingo skirtumas, net neatsižvelgiant į tai, ar jie įsteigti valstybėje, kurioje veikia rinkos ekonomika, ar ne. Todėl valstybių, kuriose nėra rinkos ekonomikos, atveju RESVĮS/IR tikslas yra suteikti galimybę atrinktoms įmonėms ar toms įmonėms, kurių prašymai buvo patenkinti pagal minėtą 17 straipsnio 3 dalį, gauti individualų dempingo skirtumą. Bet kuriuo atveju apeliantės pirmojoje instancijoje nesirėmė teise į individualų dempingo skirtumą ar individualų muito tarifą, todėl šie jų argumentai yra nereikšmingi.

27 Komisija primena, jog pagrindinis apeliančių argumentas yra tvirtinimas, kad neatrinktų ūkio subjektų prašymų suteikti RESVĮS/IR tyrimas gali būti naudingas net ir tada, kai šiems ūkio subjektams nesuteikiamas individualus dempingo skirtumas. Jos tvirtina, kad šis tyrimas gali būti naudingas, jei po jo atitinkamiems ūkio subjektams gali būti taikomas atrinktų ūkio subjektų, turinčių RESVĮS arba besinaudojančių IR, muitas (svertinis vidurkis). Vis dėlto Bendrasis Teismas nusprendė, ir to apeliantės neginčija, kad šioje byloje tai neįmanoma. Komisija nurodo, kad apeliantės nepateikia jokių argumentų, galinčių patvirtinti institucijų pareigą išnagrinėti visus prašymus dėl RESVĮS/IR, net jei šios institucijos nusprendžia taikyti atrankos metodą, t. y. pareigą, kurią teismas tariamai netinkamai taikė.

28 Dėl antrojo apeliacinio skundo pagrindo Taryba ir Komisija iš esmės tvirtina, kad jis nepriimtinas, nes yra naujas pagrindas, pirmą kartą pateiktas apeliacinėje instancijoje.

29 Dėl trečiojo apeliacinio skundo pagrindo Taryba mano, kad aptariamas trijų mėnesių terminas aiškiai taikomas „klausimams, susijusiems su gamintojo atitikimu RESVĮ kriterijams“. Jei šis klausimas nenagrinėjamas, trijų mėnesių terminas netaikomas. Komisija nurodo, kad institucijos neprivalėjo nagrinėti apeliančių prašymų suteikti RESVĮS/IR dėl priežasčių, nurodytų atsakyme į pirmąjį apeliacinio skundo pagrindą. Taigi šis pagrindas neturi pagrindo.

Teisingumo Teismo vertinimas

30 Pirmiausia reikia pažymėti, kad pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalį iš ne rinkos ekonomikos valstybių importuojamų prekių normalioji vertė apskaičiuojama nesilaikant tos pačios nuostatos 1–6 dalyse nustatytų taisyklių, iš esmės pagal trečiosios rinkos ekonomikos valstybės kainą arba apskaičiuotą vertę.

31 Vis dėlto pagal šio straipsnio 7 dalies b punktą, atliekant su importu iš, be kita ko, Kinijos susijusius antidempingo tyrimus, normalioji vertė apskaičiuojama pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 1–6 dalis, jei remiantis vieno ar kelių gamintojų, kurių veikla tiriama, paduotais tinkamai pagrįstais

skundais ir vadovaujantis tos pačios 7 dalies c punkte išdėstytais kriterijais ir tvarka įrodoma, kad minėtas gamintojas ar gamintojai, gamindami ir parduodami į atitinkamą produktą panašų gaminį, veikia rinkos ekonomikos sąlygomis.

32 Reikia pabrėžti, kad įrodinėjimo pareiga tenka gamintojui, kuris nori įgyti RESVĮS pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies b punktą. Tam pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkte numatyta, jog tokio gamintojo pateiktame skunde turi būti pateikta pakankamai šioje nuostatoje paminėtų įrodymų, kad jis veikia rinkos ekonomikos sąlygomis. Todėl Sąjungos institucijos neturi pareigos įrodyti, kad eksportuojantis gamintojas neatitinka šiam statusui įgyti keliamų reikalavimų. Tačiau šios institucijos turi įvertinti, ar atitinkamo gamintojo pateiktos informacijos, patvirtinančios pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkte įtvirtintų reikalavimų įvykdymą, pakanka norint jam suteikti RESVĮS, o Sąjungos teismas turi patikrinti, ar atliekant šį vertinimą nebuvo padaryta akivaizdi klaida.

33 Kaip matyti iš skundžiamo sprendimo 14 punkto, ieškovės pateikė Komisijai informacijos, pagal pranešimo apie procedūros inicijavimą 5.1 punkto a papunkčio i dalį ir e papunktį reikalingos norint, kad būtų suteiktas RESVĮS arba taikomas IR. Sąjungos institucijos neatliko individualaus minėtų prašymų tyrimo.

34 Iš ginčijamo reglamento 61 konstatuojamosios dalies matyti, kad atitinkamos institucijos, remdamosi pagrindinio reglamento 17 straipsniu, nusprendė, jog dėl bendrovių atrankos metodo ypatybių eksportuotojai negali būti vertinami individualiai. Toje pačioje konstatuojamojoje dalyje patikslinama, kad prašymų suteikti RESVĮS ar taikyti IR skaičius buvo toks didelis, kad administraciniu požiūriu buvo neįmanoma prašymus nagrinėti individualiai, kaip kartais daroma kitais atvejais. Sąjungos institucijos nusprendė, kad tokiomis aplinkybėmis tikslinga visoms neatrinktoms bendrovėms taikyti vienodą svertinio vidurkio skirtumą, apskaičiuotą pagal visas atrinktas bendroves.

35 Skundžiamo sprendimo 72–80 punktuose teismas atmetė apeliančių argumentus, kad pagrindinis reglamentas įpareigoja Komisiją išnagrinėti visus ne rinkos ekonomikos šalių ūkio subjektų individualius prašymus suteikti RESVĮS ar taikyti IR. Skundžiamo sprendimo 78 punkte jis nusprendė, kad siekdama nustatyti individualaus dempingo skirtumą Komisija neprivalo nagrinėti neatrinktų ūkio subjektų prašymų suteikti RESVĮS/IR, jei taikydama pagrindinio reglamento 17 straipsnio 3 dalį nusprendžia, kad tokių skirtumų apskaičiavimas pernelyg apsunkintų tyrimą ir trukdytų jį baigti laiku.

36 Vis dėlto teismas padarė teisės klaidą, kai nusprendė, kad Komisija neprivalėjo nagrinėti neatrinktų ūkio subjektų prašymų suteikti RESVĮS, pagrįstų pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies b ir c punktais.

37 Šiuo klausimu visų pirma reikia pažymėti, kad pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalis priskirtina prie reglamento nuostatų, skirtų tik normaliajai vertei nustatyti, o to paties reglamento 17 straipsnis, susijęs su atranka, priskirtinas prie nuostatų, reglamentuojančių galimus dempingo skirtumo apskaičiavimo metodus. Taigi tai yra skirtingo turinio ir tikslo nuostatos.

38 Antra, Komisijos pareiga priimti sprendimą dėl ūkio subjekto prašymo suteikti RESVĮS aiškiai išplaukia iš pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies b punkto. Ši nuostata nustato pareigą apskaičiuoti normaliąją vertę pagal to paties straipsnio 1–6 dalis, jei iš vieno ar kelių gamintojų paduotų tinkamai pagrįstų skundų paaiškėja, kad minėtas gamintojas ar gamintojai veikia rinkos ekonomikos sąlygomis. Dempingo skirtumo apskaičiavimo būdas neturi reikšmės tokiai pareigai, susijusiai su kiekvieno gamintojo veiklos gaminant ir parduodant panašų produktą ekonominių sąlygų pripažinimu.

39 Trečia, pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto antrą pastraipą per tris mėnesius nuo tyrimo pradžios nustatoma, ar gamintojas atitinka tos pačios 7 dalies c punkto pirmoje pastraipoje nustatytus kriterijus, kurie leistų suteikti RESVĮS.

40 Todėl apeliančių nurodyti trys pirmieji apeliacinio skundo pagrindai, susiję su pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies pažeidimu, pripažintini pagrįstais. Taigi reikia panaikinti skundžiamą sprendimą net neišnagrinėjus kitų apeliacinio skundo pagrindų.

Dėl ieškinio pirmojoje instancijoje

41 Pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 61 straipsnį, jei apeliacinis skundas pagrįstas, Teisingumo Teismas panaikina Bendrojo Teismo sprendimą. Šis teismas gali pats priimti galutinį sprendimą, jeigu toje bylos stadijoje tai galima daryti. Taip yra šiuo atveju.

42 Iš šio sprendimo 36–40 punktų matyti, kad Komisija privalėjo išnagrinėti tinkamai pagrįstus apeliančių prašymus, pateiktus pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies b ir c punktus, suteikti RESVĮS per ginčijamame reglamente išdėstytą antidempingo procedūrą. Taip pat reikia konstatuoti, kad negali būti atmesta galimybė, jog toks tyrimas būtų leidęs nustatyti kitokio nei 16,5 % dydžio galutinį antidempingo muitą, koks joms yra taikomas pagal ginčijamo reglamento 1 straipsnio 3 dalį. Iš tos pačios nuostatos matyti, kad 9,7 % galutinis antidempingo muitas nustatytas tik vienam Kinijos ūkio subjektui, kuris buvo atrinktas ir kuriam pripažintas RESVĮS. Tačiau, kaip matyti iš šio sprendimo 38 punkto, jei Komisija būtų konstatavusi, kad apeliantės taip pat veikė rinkos ekonomikos sąlygomis, tuomet, nesant galimybės apskaičiuoti individualų dempingo skirtumą, joms taip pat turėjo būti taikomas minėto dydžio muito tarifas.

43 Tokiomis aplinkybėmis reikia panaikinti ginčijamą reglamentą, kiek jis susijęs su apeliantėmis.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

44 Vadovaujantis Procedūros reglamento 122 straipsnio pirma pastraipa, jeigu apeliacinis skundas yra pagrįstas ir pats Teisingumo Teismas priima galutinį sprendimą byloje, jis sprendžia bylinėjimosi išlaidų klausimą. Pagal to paties reglamento 69 straipsnio, taikomo apeliaciniame procese pagal jo 118 straipsnio 2 dalį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. Šio 69 straipsnio 4 dalies pirmoje pastraipoje numatyta, kad į bylą įstojusios valstybės narės pačios padengia savo išlaidas, o trečioje pastraipoje – kad Teisingumo Teismas gali nuspręsti, jog kita nei pirmesnėse pastraipose minėta į bylą įstojusi šalis padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

45 Kadangi apeliantės laimėjo bylą, o ginčijamas reglamentas buvo panaikintas tiek, kiek jis su jomis susijęs, Taryba padengia apeliančių bylinėjimosi išlaidas, patirtas tiek pirmojoje instancijoje, tiek apeliaciniame procese, pagal jų pateiktus reikalavimus. Be to, nuspręstina, kad Komisija ir CEC padengia savo bylinėjimosi pirmojoje ir apeliacinėje instancijose išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (trečioji kolegija) nusprendžia:

1. **Panaikinti 2010 m. kovo 4 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Brosmann Footwear (HK) ir kt. prieš Tarybą* (T-401/06).**

2. **Panaikinti 2006 m. spalio 5 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1472/2006, nustatantį galutinį antidempingo muitą ir laikinojo muito, nustatyto Kinijos Liaudies Respublikos ir Vietnamo kilmės tam tikros avalynės su batviršiais iš odos importui, galutinį surinkimą, kiek jis susijęs su *Brosmann Footwear (HK) Ltd*, *Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd*, *Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd* ir *Risen Footwear (HK) Co. Ltd.***

3. **Priteisti iš Europos Sąjungos Tarybos *Brosmann Footwear (HK) Ltd*, *Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd*, *Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd* ir *Risen Footwear (HK) Co. Ltd* bylinėjimosi išlaidas, patirtas per pirmosios instancijos ir šį procesą.**

4. Europos Komisija ir *Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC)* padengia savo bylinėjimosi išlaidas, patirtas per pirmosios instancijos ir šį procesą.

Parašai.